Reducția la esență

On Ianuarie 24, 2016

Gândește-te înainte de toate la ce nu trebuie să arăți lumii, încât să devină clar ce anume trebuie să arăți.

În opera sa, Eisenstein vede totul în proporții gigantice, cosmice și în legătură cu aceasta este și ceea ce numește chiar el "lipsa de omenie a sistemului de imagini groaznice" (deși această obsesie a cruzimilor trebuie să aibă și o altă explicație). Mărturisește că interesul său în cercetarea fenomenelor se stinge îndată ce lucrurile ajung la pragul stadiului de dezvoltare omenesc îngust.

El se află mereu undeva, la nivelul păianjenului înțelept. De aceea, de pildă, tema care revine constant în opera sa, aceea a răzbunării, este văzută printr-o optică aparte: răzbunarea este, pur și simplu, o reacție, ca o anexă parțială a legii generale a egalității acțiunii, ca rezistența care dictează pendulului mișcarea de oscilare.

*Eisenstein urmărește totdeauna în filmele sale reducția la esență. Obișnuia să spună în glumă că regizorul este dator să se gândească înainte de toate la ce nu trebuie să arate și atunci îi va deveni clar ce anume trebuie să arate. Urmărind filmele sale, vom constata – de exemplu – o esențializare simbolică prin prezența permanentă a celor trei elemente de bază: apa, focul și pământul. **

Leadership: Interesul tău în cercetarea fenomenelor se stinge îndată ce lucrurile ajung la pragul stadiului de dezvoltare îngust, din perspectiva unei imagini care nu se potrivește în realizarea unei creații unice?

Cine reușește să parcurgă întreaga evoluție a raportului dintre știință și filosofie, tehnologie și societate, va aborda tema propriei creații cu o stare de ură, de ostilitate, sau cu o atitudine de condamnare, care creează un zid gros între ceea ce încearcă să surprindă și ceea ce trebuie să dovedească. Dar zidul se poate transforma într-o oglindă dacă știi ce trebuie să abordezi. Imaginea pe care o surprinzi în mod obiectiv, în diferite aspecte ale vieții tale, este tema care va reveni constant în creația ta.

Leadershipul, orientat spre reprezentarea expansiunii unicității individului, trebuie să valorifice interesul în cercetarea fenomenelor de noutate, definite prin prezența permanentă a unor elemente de bază. Iar acest interes nu trebuie să se stingă îndată ce lucrurile ajung la pragul stadiului de dezvoltare îngust, adică până la epuizarea posibilităților de reconfigurare a unor așteptări legate de o realitate pe care numai tu o poți înțelege. Ci trebuie amplificat continuu prin combinarea elementelor de bază la o anumită instanță de context.

Meritul principal al unei opere reușite îi aparține regizorului pentru faptul că sistemul de convingeri, sintetizat într-o temă care se vrea esența unei idei originale, sau a unei realități anume dorite întru manifestare, asigură atingerea unei stări de perfecțiune care îl poate ajuta să facă față cerințelor de demonstrabilitate a unor teorii și adevăruri personale. Gândește-te înainte de toate la ce nu trebuie să arăți lumii, apoi vei găsi motivul principal din spatele temei pe care trebuie s-o utilizezi în jurul imaginii care trebuie inserată în mintea celorlalți.

Dacă vrei să devii un lider excelent, învață să joci rolul unui regizor. Gândește-te înainte de toate la ce nu trebuie să arăți lumii, elimină toate componentele realității cunoscute, astfel încât să creezi un subiect particular de dezbătut. În același timp învață să vezi totul în proporții gigantice, adică dintr-o optică aparte, atribuind fiecărui aspect o mai pronunțată

semnificație personală pe care să o aduci constant în atenție.

Leadershipul este semnificația pe care o atribui unei creații al cărei subiect principal nu-l constituie doar libertatea de expresie, ci mai ales esențializarea unei idei care prinde contur după ani și ani, declanșând un adevărat fenomen numit: "o amplificare a ceea ce este în tine".

Reducția la esență sugerează acea obținere a clarității în abordarea unui anumit subiect de scenariu, prezentat sub forma unei constatări surprinzătoare.

Un regizor excelent reușește să arate lumii reacția sa de tipul „Doar eu știu asta" în direcția a ceea ce vrea să schimbe, sau în direcția a ceea ce reprezintă esența tuturor realizărilor sale, printr-o evidențiere particulară a ideilor și trăirilor sale.

* Notă: Ion Barna - *Eisenstein* , Editura Tineretului, 1966.

Source: https://neculaifantanaru.com/reductia-la-esenta.html